

SENSORVEILEDNING

Målsetting med fordypningsoppgaven (fra emnebeskrivelsen):

Hovedformålet med fordypningsoppgaven er å gi studentene øvelse i å arbeide selvstendig med faglige spørsmål, utføre et faglig arbeid som oppfyller grunnleggende krav til vitenskapelig framstilling og argumentasjon, og i å formidle dette til aktuelle målgrupper. Studentene skal tilegne seg en systematisk arbeidsmåte med tanke på å gi et godt grunnlag for masteroppgaven på et høyere nivå, men samtidig gi dem analytiske ferdigheter som ellers blir verdsatt i arbeidslivet.

De skal selv velge et tema, formulere en problemstilling og gjennomføre en adekvat faglig analyse, og rapportere i form av en skriftlig oppgave. I tillegg til skriveøvelsen gir seminardelen av emnet øvelse i muntlig presentasjon og kritisk, faglig diskusjon.

Emnet gir ferdigheter i å skaffe seg oversikt over tidligere forskning om et tema, formulere spørsmål som lar seg undersøke, samle og analysere relevante data, for så å skrive en rapport.

Noen forskjeller mellom sosiologi (SOS3090) og Lektorprogrammet (SVLEP3090)

Som sensor er det viktig å ta hensyn til at lektorstudentene (SVLEP3090) ikke har samme faglige bakgrunn som sosiologistudentene (SOS3090).

For lektorstudentene består studieløpet av flere fagretninger, og lektorstudentene har slik sett en bredere faglig skolering enn sosiologistudentene. Mens de har flere innføringsemner på 1000 nivå i flere fagretninger, har de færre fordypningsemner innen samme fag. Tematisk sett kan oppgaven derfor skrives innen statsvitenskap, sosiologi, sosialantropologi, samfunnsgeografi, samfunnsøkonomi, samfunnsfagdidaktikk eller psykologi.

For sosiologistudentene vil det kreves en oversikt over faglitteratur (teoretiske diskusjoner og forskning) som i hovedsak relateres til sosiologisk faglitteratur.

Lektorene og sosiologistudentene skiller seg også ut fra metodisk skolering. Lektorstudentene har obligatorisk kvantitativ metode, men ingen obligatorisk kvalitativ metode. Sosiologistudentene har obligatorisk innføring til begge former for metode.

Bedømmelse

Bacheloroppgaven skal være et selvstendig faglig arbeid. Studentene på dette emnet skal ha gjennomført en liten sosiologisk (SOS) eller samfunnsvitenskapelig (SVLEP) undersøkelse som de har funnet fram til selv, både med henhold til tema, litteratur den bygger på, teoretisk orientering, problemstilling og metoder. Tema, begrepsrammer og spørsmål kan hentes fra hvilke som helst av emner de har tatt, eller fra noe annet. SOS3090-oppgaver må kunne sees som sosiologiske, og SVLEP3090-oppgavene som samfunnsvitenskapelige (eller evt. samfunnsfagdidaktiske).

I felles- og seminarundervisning er det poengtert at oppgaven skal likne på en faglig artikkel, men med lavere krav om originalitet i problemstillingen, omfang i litteraturdekning, størrelse på materiale og med henhold til hvor avansert analysen er gjennomført.

Oppgaven bør ha en tydelig problemstilling (forskningsspørsmål), som bør henge sammen med tidligere forskning og teori som presenteres, med metodene – forskningsdesignet og med datamaterialet. Funnene i undersøkelsen skal gjelde problemstillingene – forskningsspørsmålet.

Avgrensning og intern sammenheng i oppgaven er viktig. Et viktig bedømmelseskriterium er at de skriver faglig sett godt, veloverveid og grundig om et *avgrenset tema*. Det er viktig at de ulike delene i oppgaven henger sammen med problemstillingen og det overordnede tema.

Det bør legges stor vekt på elementer som selvstendighet i analysen, originalitet, oversikt over faglitteratur, kvalitet på argumentasjon, og annet. Undersøkelsen må dessuten ha vært gjennomført på en etisk forsvarlig måte. Originalitet innbefatter også at teori og forklaringer anvendes på andre aktuelle områder enn hva teorien er myntet på i utgangspunktet. Så lenge en slik anvendelse begrunnes, teller dette positivt. Når det gjelder selvstendighet, skal det sies at de har hatt veiledning. Det er obligatorisk å delta i seminargrupper, der de legger fram og får kommentarer til ideer og utkast, samt gir kommentarer til andre. De har også rett til individuell veiledning fra andre lærere i den tidlige perioden der de velger problemstilling. De oppfordres også til å bruke treffetiden til faglig ansatte gjennom semesteret.

Studentene må forholde seg til litteraturen om metodologi. Oppgaven må inneholde en del hvor det redegjøres for metodologiske valg og implikasjonene av disse (normalt max 1 side). Denne redegjørelsen må bygge på stoff fra pensumlitteraturen (Loseke 2015, Ragin og Amoroso 2011, eller nyere utgaver). Dette kravet må understrekes i seminarene, slik at det ikke blir misforståelser. Det må også understrekes at denne delen av oppgaven ikke må bli for lang. Hvordan studentene løser dette, og ikke minst diskusjonen av implikasjonene av valgene deres, vil vitne om faglig refleksjonsnivå og må inngå i vurderingen av kvaliteten på oppgaven. Oppgaver som viser dårlig oversikt og manglende forståelse må trekkes ned i karakter.

Når det gjelder karaktersetting, så er det viktig å *ikke legge for stor vekt på problemer med selve forskningsopplegget*. Alle skal ha fått godkjent prosjektskisse av seminarledere, noe som innebærer at forskningsopplegget har vært gjennom en kvalitetskontroll. Det kan selvfølgelig være noen som avviker fra det de har fått godkjent tidligere, og noen kan også ha fått problemer med gjennomføringen.

Oppgaver basert på kvantitative data: Studentene har begrenset kunnskap om kvantitative analyseteknikker. Hvor «avanserte» analyser de foretar vil variere, ikke minst etter hvor mye veiledning de har fått om dette. Avanserte opplegg utover det de skal ha lært på metodekurs bør ikke belønnes spesielt i forhold til analyser som bygger på det de skal ha lært. Det som bør vektlegges er hvordan analysene inngår i en helhet (jfr. punktet over). I tillegg er det også slik at studentene kan bruke for eksempel foreliggende aggregerte data (eksempelvis fra statistikkbanken til SSB) som de ikke kan kjøre statistiske modeller på i Stata. De bør ikke trekkes for dette. Studentene skal heller ikke trekkes for at de ikke har optimale mål på de teoretiske

begrepene de undersøker. Det viktigste er at de drøfter svakheter og styrker ved datamaterialet, hvordan tallmaterialet belyser problemstillingen.

For alle empiriske oppgaver er det viktig at studentene ikke premieres mer for «funn» enn «nullfunn». Det viktigste er at de fokuserer på selve håndverket, og diskuterer hvilke konsekvenser funn eller nullfunn har i forhold til problemstillingen.

Oppsummert: De overordnede viktige bedømmelseskriteriene er i hvilken grad kandidaten har funnet fram til en faglig forankret problemstilling, undersøker den med egnede metoder og materialer, og kommer fram til funn som kan settes i forbindelse med problemstillingen og den faglige sammenhengen som denne sprang ut av.